

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. april 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0030-1327
Dok.: 710080

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 627 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 627 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ifølge artiklen "Politiet er rystet over mild indbrudsdom" i Helsingør Dagblad den 1. marts 2013 er man i Nordsjællands Politi rystet over, at en notorisk indbrudstyv kun får en mild straf. Ministeren bedes på denne baggrund redegøre for følgende:

- Forstår ministeren, at politiet i Nordsjælland føler sig frustreret, når dets store arbejde for at få skovlen under indbrudstyperne kun udløser milde straffe?
- Mener ministeren, at de milde straffe for indbrud har en kriminalpræventiv effekt?
- Mener ministeren, at straffen står mål med den krænkende handling?
- Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at politiets hårde indsats - der både er ressource- og tidskrævende - over for indbrudskriminalitet også ender med, at gerningsmændene får en hård straf?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har indhentet et bidrag fra Nordsjællands Politi, som har oplyst, at den i spørgsmålet omtalte artikel fra Helsingør dagblad omhandler en dom vedrørende 21 indbrud eller forsøg herpå.

Dommen lød på fængsel i 8 måneder, heraf 3 måneders ubetinget fængsel. Den resterende del af straffen skal ikke afsones, såfremt domfældte udfører ulønnet samfundstjeneste i 60 timer og ikke begår noget strafbart forhold i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Dommen har været forelagt Statsadvokaten i København til overvejelse af spørgsmålet om anke. Statsadvokaten har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at anke sagen til landsretten.

Nordsjællands Politi har supplerende bemærket, at den i artiklen citerede politiassistent, som er ansat i Nordsjællands Politi, ikke har udtalt sig på vegne af Nordsjællands Politi, men udelukkende givet udtryk for sin personlige holdning til den pågældende dom. På den baggrund finder Nordsjællands Politi ikke, at artiklens overskrift er dækkende for artiklens indhold.”

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

”1. Indbrudstyveri straffes efter bestemmelsen om tyveri i straffelovens § 276. Tyveri straffes som udgangspunkt med fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 1.

Straffen kan i medfør af straffelovens § 286, stk. 1, stige til fængsel indtil 6 år, når tyveriet er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjålne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller fordi der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet, eller når et større antal forbrydelser er begået.

De almindelige regler om straffens fastsættelse fremgår af straffelovens §§ 80-83. Det følger af straffelovens § 80, stk. 1, at der ved straffens fastsættelse skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden.

Herudover er der i straffelovens §§ 81 og 82 opregnet en række hensyn, som i almindelighed skal indgå som henholdsvis skærpende og formildende omstændigheder ved straffens fastsættelse. Det anses således f.eks. for en skærpende omstændighed, hvis gerningsmanden tidligere er straffet for ligesindet kriminalitet.

Straffen i sager om indbrudstyveri fastsættes således – som i andre straffesager – på baggrund af en konkret vurdering af samtlige sagens omstændigheder.

2. For så vidt angår den konkrete sag kan jeg oplyse, at de strafbare forhold ved strafudmålingen blev henført under normalstrafferammen i straffelovens § 285, stk. 1. Bestemmelsen i straffelovens § 286, stk. 1, om tyveri mv. af særlig grov beskaffenhed fandt således ikke anvendelse i sagen.

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der var tale om mange indbrud og forsøg herpå. I formildende retning lagde retten vægt på, at den tiltaltes rolle i de begåede forhold havde været mindre betydende. Det fremgår af dommen, at den pågældende udelukkende havde fungeret som chauffør i forbindelse med indbruddene og indbrudsforsøgene. Endvidere blev det tillagt betydning, at det var mere end fem år siden, at den tiltalte, bortset fra nogle bødestrafte, havde begået kriminalitet af betydning for sagen.

Retten lagde endelig i formildende retning vægt på, at den tiltalte havde særdeles gode personlige forhold. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at det bl.a. fremgår af sagen, at tiltalte har

familie, at han i en årrække har haft ansættelse som avisbud, og at han i den senere tid har suppleret sin indkomst med indtægter fra sit eget firma.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, som Rigspolitiet og Rigsadvokaten har oplyst.